

TSAARI SUOMEN KANSAA VASTAAN

Talvipalatsin mustasotnialaiset maantierosvot ja III Duuman lokakuulaishuijarit ovat aloittaneet uuden rynnistyksen Suomea vastaan. Sen perustuslain hävittäminen, joka suojelee suomalaisten oikeuksia Venäjän itsevaltioiden miellivallalta, Suomen rinnastaminen erikoisasetuksin säädetyssä oikeudettomuudessa muuhun Venäjään — sellainen tarkoitus on tällä rynnistyksellä, joka on pantu alulle tsaarin asetuksella asevelvollisuuskysymyksen ratkaisemisesta valtiopäivien sivuitse sekä nimittämällä uusia senaattoreja venäläisten virkamiesten keskuudesta. Olisi turhaa pysähtyä erittelemään niitä argumentteja, joilla maantierosvot ja huijarit yrittävät todistella niiden vaatimusten laillisuutta ja oikeudenmukaisuutta, joita Suomelle on esitetty miljoonien pistinten uhalla. Asian ydin ei ole noissa argumenteissa, vaan siinä tarkoituksessa, jota ajetaan takaa. Demokraattisen ja vapaan Suomen ominaisuudessa tsaarihallitus ja sen kihot haluavat hävittää vuonna 1905 hankittujen *kansan* voittojen viimeisenkin rippeen. Ja siksi pä nyt, kun kasakkarykmentit ja tykistöpatterit miehittävät kiireesti Suomen kaupunkikeskuksia, onkin kysymys koko Venäjän kansan asiasta.

Venäjän vallankumous, jota suomalaiset tukivat, pakotti tsaarin hellittämään kätensä, joilla hän oli useita vuosia kuristanut Suomen kansaa kurkusta. Tsaarin, joka tahtoi ulottaa itsevaltiutensa Suomeen, jonka perustuslaille tsaarin esi-isät ja hän itse olivat vannoneet valan, oli pakko tunnustaa ei ainoastaan bobrikovilaisten pyövelien³¹ karkottaminen Suomen kamaralta ja kaikkien laittomien asetustensa kumoaminen, vaan myöskin yleisen ja yhtäläisen

äänioikeuden voimaansaattaminen Suomessa. Tukahdutettuaan Venäjän vallankumouksen tsaari on ryhtynyt vanhaan tehtävään, mutta sillä erotuksella, että nyt hän tuntee saavansa kannatusta ei ainoastaan vanhalta kaartilta, palkatuilta urkkijoiltaan ja kruununvarkailta, vaan myös siltä omistavien koplakunnalta, joka Krupenskien ja Gutshkovien johdolla yhdessä esiintyy III Duumassa Venäjän kansan nimessä.

Kaikki myötävaikuttaa rosvohankkeeseen. Vallankumousliike Venäjällä on hirveästi heikentynyt, joten huolet siitä eivät vedä kruunatun julmurin huomiota pois mieluisesta saaliista. Länsi-Euroopan porvaristo, joka aikoinaan lähetti tsaarille adresseja, joissa se pyysi jättämään Suomen rauhaan, ei pane rikkaa ristiin pysähdyttääkseen maantierosvot. Ovathan ne henkilöt, jotka niinä aikoina kehottivat Eurooppaa tuomitsemaan tsaarin Suomessa harjoittaman politiikan, vastikään *menneet takuuseen* tsaarin aikeiden rehellisyydestä ja „perustuslaillisuudesta”. Kadettijohtajat, jotka nimittävät itseään „Venäjän intelligenssin edustajiksi” ja „Venäjän kansan edustajiksi”, ovat juhlallisesti vakuuttaneet Euroopan porvaristolle, että he ja heidän mukanaan myös Venäjän kansa ovat *solidaarisia tsaarille*. Venäjän liberaalit ovat ryhtyneet kaikkiin mahdollisiin toimenpiteisiin, jotta Eurooppa suhtautuisi yhtä välinpitämättömästi kaksipäisen pedon uusiin hyökkäilyihin Suomen kimppuun, kuin se suhtautui tämän pedon retkiin vapaata Persiaa vastaan.

Vapaa Persia teki omin voimin vastarintaa tsarismille. Suomen kansa — ja sen etunenässä Suomen proletariaatti — valmistee lujaa vastarintaa Bobrikovin perillisille.

Suomen proletariaatti käsittää joutuvansa käymään taistelua äärimmäisen vaikeissa olosuhteissa. Se tietää, että Länsi-Euroopan porvaristo, joka keimailee itsevaltiuden edessä, ei sekaannu asiaan; että Venäjän omistavat yhteiskuntapiirit, jotka ovat osittain Stolypinin politiikan lahjomia, osittain kadettilaisen valheen turmelemia, eivät anna Suomelle sitä moraalista tukea, jota se sai ennen vuotta 1905; että Venäjän hallituksen julkeus on tavattomasti kasvanut siitä lähtien, kun se onnistui antamaan iskun vallankumousarmeijalle itse Venäjällä.

Mutta Suomen proletariaatti tietää myös sen, että poliittista taistelua ei ratkaista yhdellä ottelulla, että se vaatii joskus monivuotisia sitkeitä ponnistuksia ja että voitolle pääsee loppujen lopuksi se, jonka puolella on historiallisen kehityksen voima. Suomen vapaus pääsee voitolle, sillä ilman sitä ei ole ajateltavissa Venäjänkään vapaus ja ilman vapauden voittoa Venäjällä ei ole ajateltavissa Venäjän taloudellinen kehitys.

Suomen proletariaatti niin ikään tietää — maineikkaan kokemuksen perusteella — miten on käytävä pitkällistä, sitkeää vallankumouksellista taistelua vapauden puolesta, taistelua, jonka tarkoituksena on katalan vihollisen uuvuttaminen, desorganisointi ja häpeään saattaminen, kunnes tilanne sallii antaa sille ratkaisevan iskun.

Samalla Suomen proletariaatti tietää, että jo uuden taistelunsa ensi askelista sillä on oleva puolellaan koko Venäjän sosialistinen proletariaatti, joka on valmis täyttämään velvollisuutensa, *koko velvollisuutensa*, olkoopta nykyhetken olosuhteet kuinka vaikeat tahansa.

Eduskunnan sosialidemokraattinen ryhmä on lähettänyt III Duuman sosialidemokraattisen ryhmän luo edustajiston pohtimaan yhdessä väkivallantekijöitä vastaan käytävän taistelun suunnitelmaa. Korkealta Duuman puhujalavalta tulevat edustajamme kohottamaan äänensä, kuten he tekivät jo viime vuonna, leimatakseen häpeällä tsaarihallituksen ja riistääkseen naamion sen ulkokultaisilta liittolaisilta Duumassa. Tehköt kaikki sosialidemokraattiset järjestöt ja kaikki työläiset kaiken voitavansa, jotta edustajiemme ääni Taurian palatsissa ei kajahtaisi yksinäisenä, jotta Venäjän ja Suomen vapauden viholliset näkisivät, että koko Venäjän proletariaatti on solidaarinen Suomen kansalle. Paikkakunnilla työskentelevien toverien velvollisuufena on käyttää kaikki tarjoutuvat tilaisuudet ilmaistakseen Venäjän proletariaatin suhtautumisen Suomen kysymykseen. Alkaen Venäjän ja Suomen sosialidemokraattisille ryhmille osoitetuista vetoomuksista ja siirtyen yhä aktiivisempiin vastalausemuotoihin puolue löytää riittävästi keinoja rikkoakseen sen häpeällisen vaitiolon, jonka vallitessa Venäjän vastavallankumous raatelee Suomen kansaa.

Suomessa käydään taistelua yleisvenäläisen vapauden puolesta. Tuokoonpa uusi taistelu urhoolliselle Suomen proletariaatille kuinka katkeria hetkiä tahansa, niin se sitoo

Suomen ja Venäjän työväenluokan toisiinsa uusin solidarisuuden sitein, valmistellen sitä siihen vaiheeseen, jolloin sillä riittää voimia suorittaa loppuun se, minkä se aloitti lokakuun päivinä vuonna 1905 ja mitä se yritti jatkaa Kronstadtin ja Viaporin maineikkaina päivinä.

*„Sotsial-Demokrat“ № 9,
lokakuun 31 (marraskuun
13) pnä 1909*

*Julkaistaan „Sotsial-Demokrat“ lehdessä
tekstin mukaan*